

Uchwała Nr 31/215/2013
Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi
z dnia 26 września 2013 r.

w składzie

1. Ryszard Paweł Krawczyk	8. Agnieszka Kamyczek - Maszewska
2. Beata Kaczmarek	9. Józefa Lucyna Michejda
3. Małgorzata Michałek	10. Bogusław Wenus
4. Iwona Kopczyńska	11. Grażyna Kos
5. Anna Kaźmierczak	12. Barbara Polowczyk
6. Wojciech Newereńczuk	13. Paweł Dobrzyński
7. Bogdan Łągwa	14. Roman Drozdowski

Po rozpoznaniu w dniu 26 września 2013 roku Uchwały Nr XXXVIII/224/13 Rady Gminy Mokrsko z dnia 9 września 2013 roku w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach programu de minimis na tworzenie nowych miejsc pracy, działając na podstawie art. 18 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 7 października 1992 roku o regionalnych izbach obrachunkowych (tekst jednolity z 2012 roku, poz. 1113) oraz art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 roku o samorządzie gminnym (tekst jednolity z 2013 roku, poz. 594 z późn.zm.),

Kolegium uchwala, co następuje:

Stwierdza się nieważność Uchwały Nr XXXVIII/224/13 Rady Gminy Mokrsko z dnia 9 września 2013 roku w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach programu de minimis na tworzenie nowych miejsc pracy z powodu naruszenia prawa tj. art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (tekst jednolity z 2010 roku, Dz. U. Nr 95, poz.613 z późn.zm.).

U Z A S A D N I E N I E

W dniu 26 września 2013 roku Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej wszczęło postępowanie nadzorcze w sprawie Uchwały Nr XXXVIII/224/2013 Rady Gminy Mokrsko z dnia 9 września 2013 roku w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości w ramach programu de minimis na tworzenie nowych miejsc pracy. W ocenie Kolegium Izby, przedmiotowa uchwała stoi w sprzeczności z art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych. W świetle tego przepisu, rada gminy w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienia przedmiotowe, niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 roku o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

W wyniku badania przedmiotowej uchwały ustalono, co następuje:

Z treści § 2 ust. 1 uchwały wynika, że Rada Gminy postanowiła zwolnić z podatku od nieruchomości grunty i budynki lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, innej niż rolnicza lub leśna, prowadzonej przez przedsiębiorców rozpoczynających działalność gospodarczą na terenach dotychczas niezagospodarowanych pod działalność gospodarczą, która została rozpoczęta po dniu 15.07.2013 roku. Warunkiem uzyskania zwolnienia jest utworzenie przez przedsiębiorcę minimum 5 nowych miejsc pracy. Przez pierwsze 12 miesięcy zwolnienie wynosi 80% wymiaru podatku, a przez kolejne 12 miesięcy zwolnienie wynosi: 15 % wartości przewidzianego podatku dla podmiotów zatrudniających od 2 do 5 pracowników, 25 % wartości przewidzianego podatku dla podmiotów zatrudniających od 6 do 10 pracowników, 35 % wartości przewidzianego podatku dla podmiotów zatrudniających od 11 do 20 pracowników oraz 50% wartości przewidzianego podatku dla podmiotów zatrudniających powyżej 20 pracowników.

W ust. 2 § 2 uchwały, Rada Gminy zwolniła z podatku od nieruchomości grunty i budynki lub ich części zajęte na prowadzenie działalności gospodarczej, innej niż rolnicza lub leśna, prowadzonej przez przedsiębiorców rozpoczynających działalność gospodarczą na terenie gminy w obiektach istniejących, przewidzianych pod działalność gospodarczą, która została rozpoczęta po dniu 15.07.2013 roku. Warunkiem uzyskania tego zwolnienia jest utworzenie przez przedsiębiorcę minimum 10 nowych miejsc pracy. Przez pierwsze 12 miesięcy zwolnienie wynosi 80 % wymiaru podatku. Natomiast przez kolejne 12 miesięcy zwolnienie wynosi: 25 % wartości przewidzianego podatku dla podmiotów zatrudniających od 10 do 15 pracowników, 35 % wartości przewidzianego podatku dla podmiotów zatrudniających od 16 do 20 pracowników, 45 % wartości przewidzianego podatku dla podmiotów zatrudniających od 21 do 25 pracowników oraz 55 % wartości przewidzianego podatku dla podmiotów zatrudniających powyżej 25 pracowników.

Z powyższych regulacji wynika, że Rada Gminy Mokrsko wprowadziła zwolnienia dla przedsiębiorców, ale nie są to zwolnienia całkowite, tylko częściowe, bowiem obowiązek podatkowy pozostał, tylko w zmniejszonej wysokości. W ocenie Kolegium Izby, powyższe obniżenie podatku stanowi ulgę, a nie zwolnienie. Zwolnienie od podatku winno być całkowite, czyli podatnik winien być zwolniony z obowiązku płacenia całej kwoty podatku. Takie stanowisko zajął też Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu - Wyrok WSA w Poznaniu z dnia 6 maja 2004 roku, sygn. akt I SA/Po 153/04. Z tego wyroku wynika, że „niedopuszczalne jest utożsamianie kategorii zwolnienia podatkowego z kategorią ulgi podatkowej. W przypadku ulgi podatkowej ustawodawca nie rezygnuje z opodatkowania, gdyż jego zamiarem jest tylko i wyłącznie redukcja obciążenia podatkowego, zmniejszenie rozmiarów płaconego podatku. Zwolnienie podatkowe oznacza natomiast definitywne, ostateczne wyłączenie określonej kategorii podatników lub przedmiotu opodatkowania spod obowiązku podatkowego”.

Zatem, regulacje zawarte w uchwale stoją w sprzeczności z przytoczonym wyżej przepisem art. 7 ust. 3 ustawy z dnia

12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych.

Biorąc powyższe pod uwagę, postanowiono jak w sentencji.

Od uchwały Kolegium Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi. Skargę wnosi się do Sądu za pośrednictwem Regionalnej Izby Obrachunkowej w Łodzi w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu uchwały.

Przewodniczący Kolegium

Prezes RIO w Łodzi

Ryszard Krawczyk